

КОМУ: Зацікавленим Спільнотою
Анонімних Алкоголіків

ВІД : Інформаційної Ради Анонімних Алкоголіків

ТЕМА: Духовенство та АА

вересень 2009 року

Без заступників та симпатиків рух Анонімних Алкоголіків не зміг би так розвинутися, як на сьогоднішній день. Прихильні відгуки були головним джерелом привертання алкоголіків до нашої Спільноти.

Спільнота Анонімних Алкоголіків зосереджує свою увагу, як на моральних, так і на духовних справах. Майже кожен учасник АА починає вірити та покладатися на Вищу Силу, котру більшість з нас називає Богом. Жоден успішний процес виздоровлення неможливий без цієї віри. Бог, як кожен Його розуміє, є підставою, на котру опирається наша Спільнота.

(текст взято з книги "АА дорослішають")

Духовенство і АА.

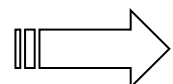
Для більшості нашого суспільства тема алкоголю, проблеми алкоголізму, зустріч з алкоголіком, чи життя в близькому оточенні з ним, – це щоденна рутинна життя. Пов'язані з цим питання, сумніви, побоювання, страхи чи занепокоєння, пошук вирішення та спроби виходу з алкогольного хаосу, - займають головні позиції у багатьох сім'ях, та є загадкою для не однієї родини.

Так було і в моєму житті. Родинні перипетії дозволили мені набратися досвіду і пережити це все, що несе з собою алкоголізм. Але як абсолютно щось нове я зрозумів з прийняттям мною сану, особливо у перший рік мого служіння та першою моєю паствою. Я дуже часто почував себе безсилим відносно своїх парафіян, втрачених через алкоголь і постійно мене турбувало одне запитання: "Як можна їм допомогти"?

Врешті решт мусить бути на це якийсь спосіб, метод, сила. Щодо сили Господа Бога я не мав жодних сумнівів, але постійно мені бракувало життєвих прикладів, до котрих можна було б доторкнутися рукою – відчутти їхню дію. І ось, якогось дня до моїх дверей постукав чоловік, якого з вигляду я знав, але не міг пригадати, хто він і звідки. Виявилося, що ми зустрічалися ще до мого вступу до семінарії, а тепер він був моїм парафіянином. Він дуже змінився, і як виявилося не стільки з плином часу, – він власне повернувся з реабілітаційного осередку, де проходив відвикову терапію.

Прийшовши до мене, як до старого, знайомого шукаючи допомоги започаткувати групу АА – йому було потрібне приміщення для проведення зустрічей. Він познайомився з цією формою роботи під час відвикової терапії та віднайшов в цьому свій шанс. Так розпочалася моя зустріч та співпраця зі Спільнотою АА.

продовження на звороті

Спочатку, я не дуже розумів якою може бути моя роль в Спільноті, що я маю робити, щоб хоча б не зашкодити. На одному з відкритих мітингів я почув, що єдиним авторитетом в суперечці з алкоголем є Бог – *як кожен Його розуміє*. Тоді я відкрив *своє* місце посеред членів АА. Абсолютно не керівне, не надзвичайне, але нормальне – капеланське. По простому показувати і приближувати Бога, в котрого вірю, Бога, котрий є моєю силою і на котрого покладаю мою надію. Я маю вияснити Його таємницю, щоб і для інших алкоголіків Він був джерелом сили, надії, любові. Потім я відкрив для себе Програму "12 Кроків", програму духовного розвитку. Власне права духовного життя говорять, що мало відкрити, що Бог існує, - потрібно постійно до нього наближатися, щораз краще Його пізнавати, жити з Ним щораз повніше. Власне таким є завдання духовенства – служити іншим людям, товаришувати їм на дорозі до віри з могутністю та конкретними засобами, у які посвячено капелана.

Сьогодні я не маю жодних сумнівів щодо "методів" виздоровлення від алкоголізму. Кожному, хто звертається до мене, як до священника, з проханням про допомогу, я рекомендую пошукати групу АА, щоб там навчитися відкривати Бога, який допоможе у виздоровленні, який стане його Силою та Надією. На відкритих зустрічах АА, я представляюся так, як більшість людей, не будучи алкоголіком, але задіяний в життя та працю Спільноти АА - як Приятель (або Симпатик). Цей "титул" якнайкраще відображає роль духовенства - служити усім, хто шукає своєї ваги і сили в близькому їм Богу; бути готовим для допомоги тим, які тільки починають шукати свого Бога. Одночасно цей "титул" запобігає від спокуси "диктувати" духовні переконання та є гарантією незалежності та самостійності Спільноти АА, забезпечує виздоровлення людей, що потерпають від алкоголю.

Образно роль духовенства у Спільноті АА в моєму баченні найкраще змальовує євангельська сцена "Дорога до *Etnaus*". Потреба дружнього приєднання до мандрівників, переповнених неспокоєм, страхом та біллю, потреба порозмовляти, вислухати, порадитися, роз'яснити, показати вірний напрямок, а потім дискретно усунутися. Заради Мандрівників, щоб вони змогли дозріти і свідомо використати все, про що довідалися, щоб потім донести допомогу іншим: ще терплячим, сумним та розгубленим.

Ксьондз Кшиштоф, місто Люблін

Напевно жоден непрофесійний рух сучасності не користувався більшою підтримкою духовенства всіх великих релігій, ніж АА. Як і лікарі, духовні наставники людства давно стурбовані проблемою алкоголізму. Багато з них чули як чесні люди давали щирі обіцянки утримуватися від алкоголю, лише для того, щоб побачити, як ці ж люди порушували свої обіцянки через години, дні або тижні.

Напевно не дивно, що Анонімні Алкоголіки, хоч і пропонують спосіб життя, а не спосіб офіційної релігії, тепло прийняті представниками багатьох різних віросповідань.